

K·MEO

EL MORT ES NEGA A SIGNAR

Una dona porta al Banc al seu oncle... mort

M'ho havia promès. Aquests diners seran per tu, nena bonica. I va i es mora. S'ho va veure venir. Porta'm al banc, corre nena bonica, porta'm al banc que l'estic espitxant. Què havia de fer jo? Doncs fer el que em deia, sempre feia el que em deia. Ens estimàvem molt.

Vaig ser la única de cuidar-lo quan el pobret va començar a fer figa. M'he passat tres anys sense sortir de casa, atenent-lo tot el dia, donant-li el menjar, la Cachaça, afaitant-lo, duent-lo al lavabo... i netet que el portava. Estava encantat l'oncle. La millor època de la meua vida deia mentre em tocava les cuixes recordant el que eren unes cuixes.

El que em sap greu, apart dels dòlars, és que la policia no hem vol creure. Diuen que ja estava mort quan vàrem arribar al Banc. Potser sí, però en tot cas va ser molt justet. Mentre el portava amb el cotxe,

encara em tocava les cuixes. Estava obsessionat amb les meves cuixes pobret. El diumenge passat, a missa, el Padre, va tenir que aturar el sermó i advertir-lo. "Esas manos, Jacinto". Era molt devot, igual que jo. Per nosaltres Déu era com sagrat, no sé com explicar-ho.

Jo penso que la Policia el que vol és apuntar-se un èxit. Detenir a algú encara que sigui. No hi veig altre explicació per acusar-me. Amb la de coses que passen a Brasil i han de detenir a una pobra noia que se li mora el seu oncle al cotxe. No vaig fer cap imprudència amb el cotxe.

Quan em deixin anar, si no em lligo a cap policia abans, em sembla que em faré monja. Al Brasil estan ben vistes les monges, sobre tot durant el carnaval. Ara, de clausura res, ja porto

prou clausura cuidant al tiet.

Una altra cosa que em preocupa són els diners. Amb tot això, ves a saber si la policia els hi dona als seus fills o a la seva dona... perquè ell te fills i dona però des que el vaig segrestar, no havien donat senyals de vida. Que consti que no el vaig segrestar per diners, va ser per amor. Ell es va enamorar de les meves cuixes com em sembla que he dit i jo de tot ell. Era tan bufó.

No dic res que no hagi dit a la policia, però el jutge no em va deixar firmar la declaració. Diu que estic boja, però no para de mirar-se les cuixes. Crec que li faig tilín.

Traducció de Ortegha Canoso tres Santos.

GARSA PROSTÀTICA

BOMBOLLES DE BONDAT

Colau decidida a alliberar Gaza

El/la SEM és una de les múltiples organitzacions catalanes que des de la creació dels móns estudien les diverses formes de sostenir Catalunya quan sigui independent. En concret el/la SEM dedica els seus esforços a l'organització militar catalana per terra, mar i aire. Amb el temps han hagut de canviar trabuc per metralleta, el patí català per l'encuirassat i els coloms missatgers pels drons, però segueixen treballant. El que volen és restablir el poder militar català.

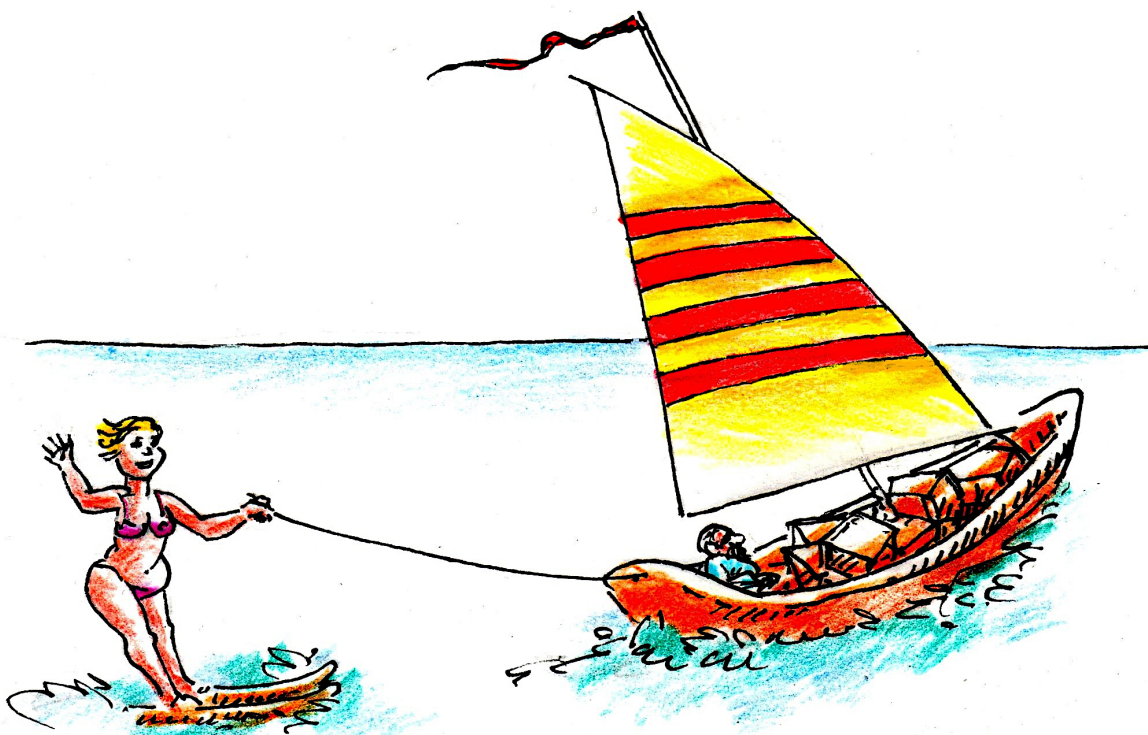
Ada Colau, s'ha apuntat a la idea. Aprofitant unes vacances forçades propiciades pel paperot de Junts en el ple dels pressupostos nacionals, la Colau ha decidit mostrar al món com Catalunya té una flota que flota i amb uns quants engrescats més (entre ells el bo de l'Asens) agafarà una barca carregada d'aliments per Gaza. Com si diguéssim, l'armada catalana trenca el bloqueig israelià i dóna vida als palestins.

Colau sempre s'ha distingit per tenir bones

idees i totes solidàries. Anar de mosso de càrrega en un vaixell alimentari serà, sense cap mena de dubte, de gran ajuda per Gaza. Qualsevol que conegui a la Colau la veu sense esforç descarregant sobre les seves espatlles sacs de farina pels nens palestins.

El millor de la iniciativa de Colau, a més, és que està molt lluny d'una estratègia publicitària. La Colau va a Palestina pels seus bons sentiments i la seva solidaritat demostrada abastament durant l'època en que fou alcaldessa. Una joia aquesta noia.

Repasant els estudis del/la SEM, no trobem millor manera d'ajudar a la guerra entre Israel i Palestina que una

ex alcaldessa descarregant sacs. Això és el que feia falta per aturar la fam dels nens palestins, algú que descarregui.

Estem tips de gestualitats que no duen enlloc, de paraules buides, el que cal és arremangar-se i pençar.

A la flota de salvació catalana sembla que aniran uns cent col·laboradors descarregadors. La càrrega és aproximadament de 5.500 tones d'aliments. Toquen par cap –si no errem en matemàtiques– a cinquanta cinc tones per cada voluntari. Herois anònims!